

Imre

42 år

Vem du skall spela

Du spelar i det här scenariot en medelålders välutbildad man. Du har dina rötter i Rumänien, det var meningen att du skulle ärva din fars hertigtitel men du avsåg dig den och flyttade istället till Spanien för att studera medicin. Senare gifte du dig, fick en son och förlorade din fru i barnsäng vid samma tillfälle. På senare år har du arbetat som fältskär inom armén och har alldeles nyligen deltagit i striderna mot moreerna när ni erövrade Granada.

Du är en man som ifrågasätter saker och ting, din akademiska utbildning har fått dig att se på saker på ett kritiskt sett. Du är oftast lugn och lyssnar på folks åsikter, du är förstående och hjälpsam tills folk trampar dig på fötterna eller inte tar dig på allvar.

Bakgrund

Du föddes 1450 i en förstad till Bukarest, Rumänien. Din far var Hertig över ett stort landområde och du fick från barnsben veta att du en dag skulle överta allt som nu var din fars. Du sattes i fina skolor och lärde dig tidigt att läsa, skriva och räkna. Med dina färdigheter i den akademiska världen öppnades nya horisonter för dig och det fanns så mycket utanför din fars slott som du drömde om att få göra. När du var 18 år tog du ditt livs avgörande beslut och avsåg dig din arvsrätt till din yngre brors fördel. Din far blev rasande men det fanns inget han kunde göra.

Du reste till Spanien och började studera vid universitetet i Salamanca. Det var en härlig tid, där lärde du dig språket och kan idag prata det nästan helt utan brytning. Du träffade där många goda vänner, Vincenzo, Fernando, Corbacho och inte minst ditt livs kvinna Carmen. Ni gifte er efter skolan och hon blev snart gravid. Hon födde åt dig en son, men hon dog själv i barnsäng. Du kunde aldrig rädda henne trots dina studier i medicin på universitetet.

Det var en förvirrad tid som följde, du mår dåligt när du tänker tillbaka. Du slutade tro på dig själv, du kunde inte ens rädda den kvinna du älskade, hur skulle du då kunna fungera som läkare eller kirurg? Du försköt alltmer din son och skickade till slut iväg honom att leva i ett kloster. Du minns inte ens vad han hette, du vill inte minnas. I dina ögon bär han ansvaret för din frus död.

Du började längta tillbaka till din barndoms land och ångrade för varje dag som gick att du någonsin flyttade till Spanien. Du blev en bitter man som inte hade något att leva för. När du blev erbjuden att tjänstgöra som fältskär för de Spanska trupper i kriget mot moreerna hittade du ingen anledning att säga nej. Du var trött på ditt liv men för feg för att dö.

Fegheten höll dig vid liv, slag genom slag. Du fick se din beskärda del av döda män och lemlästade kroppar. Snart blev du blasé och idag känner du ingenting när du ser döda. Allt du ser är exakt hur en viss kropp träffats av ett svärds egg eller från vilken vinkel ett ben huggits av. Det har gjort dig till en ypperlig obducent, ett yrke som egentligen inte existerade på den här tiden. Men du hade en förmåga att alltid sakligt berätta för närvarande hur en kropp träffats och snart spred sig ryktet upp till högre ort om dina makabra kunskaper.

I armén träffade du Löjtnant Sandor Sanchez, en man inte helt olik dig. Ni har båda på ett mycket smidigt sätt lyckats klara er helskinnade genom alla stridigheter. Förmodligen beror det på att ni båda har hållit er borta från frontlinjen. Trots att Sanchez är soldat är han inte

dum och det är nog därför han har hållit sig borta. För tillfället är Sanchez den enda du egentligen kommer överens med och du spenderar gärna tid med honom och han spendera tydligen lika gärna sin tid med dig.

När kyrkan så sökte män som kunde bistå vid en utredning norr om Granada beordrades du iväg på uppdraget. Det skall bli skönt med en omväxling i arbetet. Du känner dig tom inombords och hoppas på att åter få en mening i livet. Kanske kan detta bli riktigt intressant. Förmodligen inte. Hursomhelst blev du lättad när du fick höra att Löjtnant Sanchez skulle följa med dig och ni gläds båda åt det avbrott ni nu ska få från fältlivet och för alla de silverpenningar ni fått ut i förskott av kyrkan.

Beteende

Du är till en första anblick en grå och trist man. Allt sedan du förlorade din fru har du blivit nedstämd och nästan otrevlig. Innan dess var du känd för att vara en charmerande ung man, glad och jovialisk. De tiderna är långt borta nu och idag är du hellre bitsk och syrlig än glad och trevlig.

Du är en sann naturvetare, en positivist d.v.s du är en man som konstaterar fakta och relationer mellan fakta. Orsak och verkan. Du tror inte på övernaturliga ting, visst, du tror på Gud men inte på magi och häxor. Om något har hänt finns det med all sannolikhet en naturlig förklaring till det. Du ger dig inte på den punkten i första taget.

Du har svårt för människor som inte är välutbildade och ser nästan ner på dumma personer.

Du blir mycket deprimerad när du är ensam och därför försöker du alltid hålla dig i närheten av andra, helst sådana du känner. Även om det verkar som om du ogillar ditt sällskap är du innerst inne ytterst tacksam för att de finns där. Utan dem börjar du grubbla, och när du grubblar mår du oftast mycket dåligt.

Utseende

Det märks trots din bistra uppsyn att du en gång var en mycket stilig ung man, Du har klassiska manliga drag, markerat käkparti och en rejäl haka. Du har en klassisk höknäsa och lång panna. Din en gång så stilig hårman har börjat dra sig allt längre bak upp på hjässan och inom några år kommer du att ha en rejäl kal fläck på huvudet. En gång var du stark och hade en kraftig kroppshydda men numera är du ganska smal och har mer seniga än bulliga muskler. Du går klädd i en grå tunika som når ner till knäna, på dina axlar hänger en svart mantel med tillhörande huva. I din vänstra hand har du nästan alltid din doktorsväska som innehåller allt du någonsin behöver i din yrkesroll. Inklusivt en flaska läkarsprit som du själv ofta tar en klunk av.

Drivkrafter

Du vet inte riktigt vad det är som får dig att gå vidare från dag till dag. Du hade allt men förlorade det. Förmodligen är det ren feighet som håller dig vid liv. Du är långt ifrån säker att du är värdig att tas upp i himmelriket och ju mer tiden går desto säkrare är du på att du kommer att få pinas i helvetet i evinnerliga tider.

Ibland undrar du vad som hände med din son, det hade ärligt talat varit skönt att få träffa honom igen, undrar hur han är? Förmodligen minns han inte ens dig, han var väl 6-7 år när du lämnade honom, fast det var ju bara 10 år sedan.

Uppdraget

Du vet inte så mycket vad uppdraget går ut på. Du skall tillsammans med Sanchez möta upp två inkvisitorer utanför byn Campo de Viento som du vet ligger ett par dagsmarcher bort. Sedan är det upp till dem att berätta vad ni ska göra. Du misstänker att du är med för att se till så att eventuell tortyr från inkquisitionens sida inte går överstyr och för att fungera som allmänläkare om någon i gruppen skulle skada sig.

Notarie Felipe

17 år

Vem du skall spela

Du kommer att spela en ung pojke som håller på att bli man. Du är lärling till den mäktige inkvisitorn Corbacho som är som en far för dig. Du vördar, dyrkar honom och gör allt du kan för att visa din bästa sida inför honom. Du sattes i kloster av en far som aldrig älskade dig. Det var tio år sedan nu. Din mor har du aldrig träffat men hon var tydligen sagolikt vacker.

Din högsta dröm är att få bli inkvisitor precis som din läromästare Corbacho.

Du är naiv och energisk. Du håller ett högt tempo och har en tendens att prata alldeles för mycket när du är i situationer du inte känner dig säker och trygg. Nästan alltid alltså.

Bakgrund

Du tror att du föddes i en liten by utanför staden Salamanca i Spanien 1475. Din mor dog i barnsäng när du föddes. Du togs om hand av en far som aldrig brydde sig om dig. Dina första år i livet blev därför ganska hemska. Du var en liten pojke som längtade efter uppmärksamhet, som aldrig hade fått vara i centrum. En pojke som ingen ville ha.

Du vet inte riktigt när det var men en dag fördes du till ett kloster och presenterades för en svartklädd mun. Hans namn var Corbacho och han skulle bli din läromästare. Han tog dig till sig som sin egen son och han blev den far du aldrig tidigare haft. Han lärde dig allt du kan och allt du gjorde uppskattade han.

Du har studerat juridik några år på Svartbrödernas skola i Salamanca och skall om något år få studera på universitetet i Salamanca där Corbacho tydligen studerat när han var ung. Corbachos specialområde hade varit teologi men han tyckte att du borde läsa juridik i stället. Du har blivit ganska duktig på att memorera lagar men har svårt för att förstå deras egentliga innebörd.

Många lyckliga år följde och du vandrade vid Mäster Corbachos sida genom Spanien. Från Salamanca i norr, nere genom Madrid och nu till en lite by norr om Granada.

Beteende

Du pratar ganska mycket, framförallt när du är nervös eller inte har svaret på en given fråga. Du försöker lära dig så mycket du bara kan men saknar egentligt eget tänkande. Allt som Corbacho gör är rätt i dina ögon och du har svårt att se nyanserat på saker och ting. Oftast kopierar du Corbachos beteende vid situationer du känner igen. Om du ställs inför nya främmande situationer blir du mer eller mindre handlingsförlamad och då söker du dig till Corbacho för att se vad som är det rätta sättet att handla.

Utseende

Du har precis som din läromästare en svart munkkåpa på dig. Din kåpa är aningen för stor eller också är du helt enkelt för klent byggd. Du har för ovanlighetens skull en ljus kalufs klippt i en klassisk munkpage med kal hjässa. Dina ögon är olikfärgade, den ena gul den andra brun. Hade det inte varit för att du tjänstgjorde för det Heliga Kontoret – Inkvisitionen – hade du kunnat dömas till kättare för något sådant.

Du har rena fina drag, nästan som en ängel, ett arv efter din mor har du hört när du var liten.

Du har oftast ett stort leende på läpparna, ett leende som avslöjar en perfekt vit tandrad trots tidens brist på hygien och tandskötsel.

Drivkrafter

Ditt mål är att en dag bli som din mästare Corbacho. Du är övertygad om att du en dag kommer bli en duglig inkvisitor eftersom Corbacho är det. Vad kan gå fel om man gör och agerar precis som han?

Du föraktar din riktiga far vars namn du inte längre vill minnas. Han bröt på ett konstigt språk och du upplevde honom som bitter och otrevlig. Du har inga minnen av att han slog dig eller behandlade dig illa på annat sätt än att han tog emotionellt avstånd från dig. En dag skulle du vilja söka upp din far bara för att säga honom att du har det så mycket bättre nu, men du skulle inte klara dig så bra ute i världen utan din mästars närvaro.

Uppdraget

Mäster Corbacho har sagt att ni skall till byn Campo de Viento som ligger norr om staden Granada. Här skall ni upprätta ett kontor, en mission i syfte att ge stöd åt de svaga och för att rensa bort det orena. Förmodligen kommer ni att stanna i byn under ett halvår. Ni skall så fort som möjligt upprätta ert kontor och rena byn för att senare kunna utvidga er verksamhet till närliggande byar. Inom några veckor räknar ni med att ha fått sådan rutin att ni kan dela upp gruppen mellan olika byar, men än så länge är det bra om ni håller ihop.

Till er hjälp kommer ni att få en läkare och en soldat eller ett befäl som just nu är på väg till Campo de Viento söderifrån, ifrån Granada.

Mer än så behöver du inte veta, resten har mäster Corbacho säkert koll på.

Inkvisitor Corbacho

43 år

Vem du skall spela

Du kommer att spela en medelålders man, strikt skolad i kyrkans vägar. Du är gruppens enda inkvisitor och har därmed huvudansvaret för all utredningar som ni kommer att företa er. Din uppgift är att försöka driva gruppen fram genom scenariot och det är också du som kommer vara den som får avgöra vad som anses vara kätteri eller inte. Vid din sida kommer du att ha din unge notarie och lärling – Felipe som naturligtvis spelas av en av de andra spelarna. Felipe är som en son för dig och du försöker alltid fråga Felipe först vad han anser om olika situationer, för att sedan berätta hur det egentligen ligger till.

Bakgrund

Du föddes i Madrid år 1449. Din far, en skuldtyngd judisk handelsman hade svårt att ta han om en tredje son, pengarna räckte aldrig riktigt till. Efter ett par okloka felinvesteringar, lån av fel människor och en mängd andra felsteg föll det sig inte bättre än att du gavs bort som betalning av en större skuld till en katolsk präst som sökte sig en hjälpredda.

Prästen - Fader Alberto – var till åren kommen och behövde alltmer hjälp med det trista församlingsarbetet medan han själv roade sig med kvarterets köpbara madamer. Att du var jude var inget större problem, efter ett snabbt påtvingat dop förklarades du som kristen. Och så kom det sig att du sakta men säkert förträngde dina judiska rötter.

Det var inte den bästa av läromästare du kunde få, och du blev i unga dagar starkt präglad av din läromästares tankar och åsikter. Inte desto mindre studerade du ändå flitigt både den heliga boken samt övrig litteratur i Fader Alberto och kyrkans bibliotek. Tiden gick och du övertog alltmer din lärares tjänster. Vid 17 års ålder hade du redan hållit dina egna gudstjänster och du blev snart ett populärt tillskott i församlingen. Snart upptäcktes du av mäktiga män högre upp i kyrkans hierarki och man beslöt att skicka dig till universitet i Salamanca, för kyrkans räkning.

Åren som student på universitet var en tid av både glädje och förtvivlan. Du träffade många vänner där på skolan, Vincenzo, Fernando, Imre och inte minst flickan Carmen som du var så kär i. Det blev aldrig ni två men ni hade några kärleksögonblick innan ni gick skilda vägar genom livet. Du tänker ofta på henne, hon var den enda kvinnan som fått dig att tänka på att lämna din karriär i kyrkan för att bli en vanlig man, en man med en hustru att älska.

När du slutat skolan fick du bud om att din gamle läromästare Fader Alberto olyckligt avlidit. Han hade, visade det sig, helt olyckligt ramlat utför en bro och drunknat i en av Madrids smutsiga vattendrag, förmodligen efter en blöt kväll på stan tillsammans med ett hans köpta damer. Eftersom du ändå behövde praktik som församlingspräst övertog du din mästares församling till mångas glädje.

När din praktik var avklarad anslöt du dig till Dominikanerorden och blev således en av Svartbröderna. Dominikanermunkarna var en tiggarden, väl bevandrad inom vetenskapen och naturläran. Det var också denna orden som till stor del omhändertog inkvisitionen. Under några ganska händelselösa år som kringvandrande munk runt om i Spanien kom genombrottet.

Det var en mörk sensommarnatt du fick din vision, du hade valts ut av gud att få mottaga hans sändebuds budskap. En ängel kom till din nattliga bädd och öppnade dina ögon. För första gången såg du vad som var gott och vad som var ont. Du förstod att din läromästare inte varit annat än en simpel kättare, en man som enbart levte för sina njutningars skull. Du såg runt omkring dig orena människor som borde straffas.

Målmedveten ansökte du att få bli inkvisitor och om att få jobba för det Heliga Kontoret, direkt under påven som en inkvisitor, en man som undersökte kättares värv och dömde de ansvariga. Du hade kontakter högt upp i orden som med glädje och stolthet rekommenderade dig för inkquisitionen. Snart hade du gjort dig känd för att vara en hård men rättvis man. Varthän du än färdades spred du ljuset, effektivt rensade du bort det som var orent och det som tjänade mörkret.

Åren gick och din passion svalnade. Du såg inte längre på världen lika cyniskt, allt var inte antingen svart eller vitt. Du började inse att du nog alltför ofta hetsat fram hårda straff för att du trodde att det var det som krävdes av dig. Du mådde allt sämre och tänkte länge på att avsluta din karriär eller ännu hellre ditt liv. Du var djupt deprimerad tills en ung pojke presenterades för dig. Hans namn var Felipe och han kom att bli din lärjunge, din protegé.

Med Felipe kom livsgnistarna tillbaka. Han visade sig vara en flitig student, en pojke som mycket liknade dig själv. Det var så mycket hos honom som du kände igen dig själv i och det inspirerade dig. Tillsammans fortsatte ni att jaga kättare och Felipes högsta önskan är att en dag bli som du.

Beteende

Av gammal vana slänger du dig ofta in i situationer med ett cyniskt tankesätt. Du försöker dock alltmer tänka på att inte dra några förhastade slutsatser men har i grund och botten svårt för att stå emot gruppträck. Därför kan du lätt tvingas att ta beslut du inte gillar enbart för att slippa gå emot den rådande hegemonin.

Du har en tendens att ibland vara lite besserwisser. Du kan till exempel ställa en fråga ut i luften för att försöka få ett svar som du därefter snabbt förklarar vara fel och istället berättar du hur det ligger till. Det är framförallt mot Felipe du betar dig såhär, du är dock ganska omedveten om det själv, likväl gör du det, om och om igen.

Du inger alltid respekt, du är en man med pondus som lätt skulle skrämman folk utan ditt ämbete som inkvisitor. Med titeln följer dock ännu mer respekt.

Utseende

Du har ett alldeles kallt huvud. Hår är orent, det är mycket mer praktiskt att inte ha något alls. När du var ung hade du en ganska ljus kalufs på ditt huvud, förmodligen ett arv från någon nordisk släkting. Du går klädd i en helt svart munkkåpa, densamma som du bar som tiggarmunk, ett mycket vanligt plagg inom inkquisitionen. Ibland har du på dig en huva eller en kåpa för att skyla ditt kala huvud. Oftast har du den dock nerfälld då du inte har något att dölja. Du har en vandrarstav och bär med dig mycket lite packning. Du är van att erbjudas mat och husrum vart du än begär det.

Drivkrafter

Förr drevs du av sann tro och övertygelse om att du var den enda som kunde rädda världen från mörkret. Idag vet du bättre och tror ärligt talat inte att någon någonsin kan rädda världen

från ondskan. Förmodligen behövs det en balans mellan gott och ont, men av gammal vana och rädsla för gå emot det du en gång stod för, fortsätter du ditt liv som du alltid gjort.

När Felipe kom in i bilden fick du helt andra saker att leva för. Du inser att du i honom vunnit den son du själv aldrig fått. Hos honom kan du forma den person du själv alltid velat vara men aldrig vågat. En man stark i sin tro som helt och fullt tror på sig själv och som vågar gå sin egen väg.

Ibland drömmer du om att få ha en kvinna vid din sida och du kommer ofta på dig med att tänka på din ungdoms älskade – Carmen. Men du är gammal nu och du har hört att Carmen inte längre lever, kanske kommer ni båda att träffas igen i paradiset...eller kanske inte.

Hade det inte varit för Felipe skulle du ha avslutat ditt meningslösa trolösa liv för länge sedan. Så fort du är ifrån Felipe faller ditt humör och din energi snabbt. Därför håller du dig alltid nära den unge pojken.

Lista över klassiska häxtecken

Saker som bevisar eller tyder på kätteri eller häxkonst. Du kan använda dig av den här listan för att poängtera att just småsaker ofta kan vara grogrund till att en kättare döms. Hitta gärna på egna saker under scenariot, listan är bara till för att ge dig ett hum på saker att hålla ögonen öppna efter.

- Sur mjölk
- Barn som skriker eller gråter utan synlig anledning
- Rädda eller aggressiva djur
- Lögnaktiga människor ljuger oftast för att skydda sin sanna identitet som kättare
- Muslimska eller judiska helgedomar eller heliga artefakter i folks ägo
- Lättfotade kvinnor
- Män som inte tar hand om sin familj
- Otukt av det ena eller andra slaget
- Förträngningar av otrevliga saker är ett sätt för djävulen att plantera in dolda saker
- Oäktingar
- Regn från klar himmel
- Människor som talar i tungor
- Människor som ser annorlunda ut
- Vittnesmål från mer än en person räcker för att misstänka en utpekad häxa eller kättare

Uppdraget

Du har fått ansvaret att leda en expedition till byn Campo de Viento som ligger några dagsmarscher norr om staden Granada. Ert uppdrag består av att ni skall upprätta ett kontor, en mission i byn för att senare, efter några veckor utvidga er inflytelsesfär till omkringliggande byar. Ni har rätt att konfiskera en lämplig byggnad i byn och har också rätt att nedkämpa kättare som inte underkuvar sig kyrkans vilja. Om det finns några tecken på häxkonster eller andra orenheter i byn är det er plikt att utröna och bekämpa dessa.

Du har högst ansvaret och din lärling är med för att iaktta och för att träna sig i sitt ämbete som notarie och blivande inkvisitor.

För att göra det hela lite lättare har man skickat er en läkare som skall understöda er, förmodligen är han också väl skolad inom tortyrens delikata konst. Den siste i gruppen är soldat, en Löjtnant Sanchez som kommer att fungera som militärt överhuvud om strid skulle utbryta. I övriga fall fungerar han mer som livvakt åt er.

Du och Felipe har färdats några dagar söderut och har när scenariot börjar ha kommit fram till en klippavsats ovanför Campo de Viento som ligger i dalen nedanför. Än så länge har inte de andra två syns till men de borde dyka upp ganska så snart.

Löjtnant Sandor Sanchez

31 år

Vem du skall spela

Du kommer att spela en ganska feg och sjuk man. Du blev soldat och officer, precis som din far., i tidig ålder. I de flestas ögon är du en duglig och respekterad man. Inom dig vet du med dig att du är ett svin och en feg stackare. Du hatar dig själv men är bra på att hålla masken inför andra. Du har deltagit i kriget mot morerna under Reconquistans slut. Du var med när Granada föll men du höll dig långt bakom fronten. Du har sett dina mannar dö för din feghets skull. Det finns så mycket du gjort som du skäms för att du mår illa när du tänker på det.

Bakgrund

Du föddes som den förstfödde sonen i en syskonskara på tre pojkar. Din far var soldat, kapten till graden. Han var ganska sällan hemma och tidigt fick du börja hjälpa till med hushållet. Din mor var svag och hade fullt upp att ta hand om dina yngre bröder.

När du var 12 ådrog sig din far allvarliga skador, han fick amputera ena benet och hade ständigt svåra buksmärtor. Han tog mycket mediciner och dog några år senare efter att ha tagit för mycket medicin.

Efter att din far dog blev du tvungen att ta hand om hela hushållet själv. Din mor försökte hjälpa till så mycket hon orkade men hon åldrades fort efter din faders död. Du försökte få dina bortskämda bröder att hjälpa till men de var lata och alltför älskade av din mor.

Du stack hemifrån, lämnade familjen för sitt eget öde när du var 19. Du hade efter ett bråk slagit ner din yngste bror. Han retade dig alltid, det gjorde praktiskt taget alla du kände. Du har alltid varit ful och många anser att du är dum, vilket du absolut inte är. Du orkade inte längre och istället för att slita på åkern för en otacksam familj tog du värvning i armén.

Du tog mycket skit i armén, men du var van. Du hade vad som krävdes för att snabbt klättra uppåt inom armén. Det gick som en dans när ni tränade antingen det var på kaserngården eller i fält. Snart blev du tillförordnad en egen pluton och du trivdes i sanning med den makt de gav dig. Helt plötsligt hade du en stor skara män som gjorde allt du bad dem om. Du gillade det. Du tänkte till och med på det.

Du mår dåligt när du tänker tillbaka på vad du gjorde då. Du utnyttjade många pojkars lojalitet under de där dagarna. Deras vältränade kroppar, deras spelande muskler drev dig till det. Du har aldrig gillat kvinnor, de har alltid hånat dig och bespottat dig, men här bland dessa vackra och starka män var du någon. Det var inte så många som gillade det du tvingade dem att göra och efteråt hade du alltid dåligt samvete för att du utnyttjat dem. Du är ett svin men du kan inte hjälpa det, du klarar inte av att säga nej till dina drifter.

För några år sedan befordrades du till Löjtnant och i och med det skickades du ut i kriget mot morerna. Det var inte alls som träningen på kasernen eller på övningsfältet. Det här var verklighet och människor dog. Du kunde också ha dött om inte du var smart nog. Du lyckades alltid hitta på anledningar till varför du och din grupp skulle slåss på sådana ställen där striden inte var som värst. Oftast beordrade du din ställföreträdare att ta över befälet i strid medan du hittade på en ursäkt för att dra dig undan striden.

Du umgicks ofta med en tio år äldre man, kompaniets fältskär Imre. Ni undvek båda striden men höll varandra om ryggen när någon konfronterade er med det. För ett halvår sedan tvingade du dig på Imre när denne var medvetslös efter en vild strid mot morerna. Du förgrep dig på honom och har inte riktigt kunnat se honom i ögonen efter det.

Med tiden fick du ett riktigt dåligt rykte inom kompaniet, de flesta visste vid det här laget vad du höll på med. Utnyttjade dina mannar och undvek strid. Det var nog därför du skickades iväg när Kyrkan begärde hjälp av armén efter att Granada hade fallit. Du och Imre har tillsammans begett er norrut för att möta upp två män ur inkquisitionen.

Beteende

Du är en riktigt befälsämne som pekar med hela handen och går med rak rygg. Du har en ganska tuff yta men är i grund och botten en riktigt feg stackare och det är du medveten om. Därför försätter du dig ogärna i svåra eller farliga situationer.

Du är i hemlighet förtjust i Imre och tar alltid hans parti. Du gillar idén med att ni skall jobba tillsammans men du har svåra samvetskval över att du utnyttjat honom. Du skulle skämmas ögonen ur dig om han vetat om det.

Du är ganska bra på att slåss och tar gärna till vapen om du befinner dig i klart överläge. Du är en översittare som gärna sätter dit de svaga. Skulle de hetta till och du befinner dig i underläge skulle du försöka ta dig ur situationen så fort som möjligt.

Utseende

Du har ett grovhugget yttre, manlig men inte alls attraktiv. Du har mörkt krullig hår och en sned potatisnäsa. Du har gulaktiga ögon med mörka, nästan svarta irisar. Dina tänder är sneda, gula och spetsiga.

Du klär dig i arméns kläder vilket innebär att du har en mörkröd läderrustning under ett plåtharnersk. På ditt huvud har du en öppen slät hjälm.

Vid din sida hänger ett rejält svärd och i bältet har du en pistol, en ny uppfinning som du lyckats byta till dig av en sårad artillerist.

Drivkrafter

Du är en överlevare utan ideal. Du vill inte dö oavsett hur vidrigt livet än är. Din sväljer din stolthet om du måste och skulle kunna sjunka lågt om det var nödvändigt.

Med Imre har du fått något mer att leva för, du är mer förtjust i honom än du vågar erkänna. Man skulle nog kunna säga att du älskar honom. Visst är han en sur gammal gubbe i mångas ögon men i dina är han helt igenom fantastisk. Du är dock alltför feg för att någonsin våga träda fram och bedyra dina känslor för honom.

Du drivs starkt av din könsdrift och har vid flera tillfällen genom livet tvingat dig på både män och kvinnor. Du vet inte riktigt om det är själva akten eller makten som gör våldtäkter så speciella men du har svårt att undvika att utföra dem om tillfället är rätt.

Du hatar det du är, du hatar våldtäktsmannen och den fege inom dig. Allt du är föraktar du. Ändå älskar du livet mer än du förtjänar.

Uppdraget

Nu har de kommit på dig. De vet vad du har gjort och det är därför dina överordnande skickar iväg dig på det här uppdraget. Du ska bistå inkquisitionen med militärt kunnande och med din sabel. Förmodligen kan de inte ens skydda sig själva om någon skulle hoppa på dom och därför behövs någon som vet hur det går till i strid. Inte för att du har någon direkt erfarenhet men det vet ju inte dom. Du var riktigt sur och skraj över att du skulle behöva lämna det du kände till för att ställa du under kyrkans styre, men det blev mycket bättre när du fick veta att din vän Imre skulle följa med i egenskap av läkare. Trots att du känner dig skamsen vid hans sida känner du dig ändå trygg när han är med.

Du vet inte vad ni ska göra när ni väl mött upp inkquisitionens män utanför byn Campo de Viento som ni ska till, men du skall säkert få fram de svar du vill ha från kyrkans män. Bästa att lägga på sig den hårda attityden med detsamma så att de inte börjar domdera över dig.